

Zabawy

Dzieci do 3. roku życia:

1. Układanie wieży z klocków – po każdym klocku mów „Buch!” lub inny zabawny dźwięk. Dodaj element zaskoczenia, np. połóż klocek na swojej głowie zamiast na wieży.
2. Gra „Start-Stop” z dźwiękiem – włącz i wyłącz dźwięk (np. dzwonek, bębenek). Dziecko porusza się przy dźwięku i zatrzymuje na „STOP”.
3. Bańki mydlane – dmuchnij jedną bańkę, przerwij i schowaj butelkę. Powiedz: „Może za chwilę będzie więcej?”.
4. Przekładanie klocków do pudełka – używaj prostych instrukcji, np. „Czerwony klocek! Hop do pudełka!”.
5. Zabawka z efektem kulminacyjnym – np. skaczący żabki lub wyskakujące figurki. Wprowadź odliczanie: „Trzy, dwa, jeden... hop!”.
6. Zatrzymanie na bodziec – uruchom interaktywną zabawkę (np. grającą) i wyłącz ją, gdy dziecko odwróci uwagę.
7. Zabawa lusterkiem – przesuwaj lusterko przed dzieckiem, a ono podąża za odbiciem.
8. Śledzenie światła latarki – zapal i przesuwaj światło, zachęcając dziecko do podążania wzrokiem.
9. Proste książeczki sensoryczne – przeglądaj razem strony, wskazuj elementy i nazywaj je.
10. Proste powtarzalne ruchy – np. klaśnięcia w rytm, które dziecko naśladuje.
11. „Co jest w pudełku?” – Schowaj różne przedmioty do pudełka. Otwieraj je powoli i zapytaj: „Co to? Jak myślisz?”. Po każdej odpowiedzi daj chwilę na reakcję, np. „Ooo, to klocek! A co zrobimy z nim teraz?”.
12. „Gdzie się schował?” – Ukryj ulubioną zabawkę pod jednym z trzech kubków i zamieniaj je miejscami. Pytaj: „Gdzie jest? Tu? A może tam?”.
13. Bańki-niespodzianka – Dmuchał bańki, ale co jakiś czas udawaj, że bańka „zniknęła” (nie dmuchaj). Powiedz: „Ojej, co się stało? Dlaczego nie ma?”. Zachęć dziecko do zasygnalizowania, że chce więcej.

14. „Kto puka do drzwi?” – Wystukuj różne rytmy w zabawie z drzwiami szafy lub pudełkiem i pytaj: „Kto tam? Może miś?”.

Dzieci 3-6 lat:

1. Zabawa w naśladowanie – np. „Dotknij nosa, teraz uszu!”
2. Gra „Znajdź to!” – ukryj przedmiot w pokoju i dawaj wskazówki typu „ciepło-zimno”.
3. Bańki mydlane z pauzą – dmuchaj kilka baniek, po czym przerwij i odczekaj dłuższą chwilę, zanim dmuchniesz kolejne.
4. Zabawa z muzyką – na przerwę w muzyce dziecko ma wykonać ruch, np. podskok, przysiad.
5. Odwrotna reakcja: Najpierw razem z dzieckiem na polecenie klaśni, potem tupnij. A później umówicie się, że robicie zamianę: jak mówisz tupnij niech dziecko klaśnie, jak mówisz klaśnij, niech tupnie.

Dzieci 6-9 lat:

1. Zabawa w obserwację – pokaż 5 przedmiotów, ukryj je, a dziecko ma powiedzieć, co widziało.
2. Zabawy z rytmem – klaśnij lub stuknij w określonym rytmie, a dziecko ma go powtórzyć.
3. Tworzenie historii – Ty zaczynasz zdanie: „Pewnego dnia...”, a dziecko je kończy.
4. Zabawy na podłodze – np. układanie torów dla autek lub budowanie z klocków wg Twojego projektu.
5. Zabawa „co zmieniło się?” – Ty zmieniasz coś w swoim stroju (np. zdejmujesz bransoletkę), a dziecko zgaduje, co.
6. „Co wyskoczy z balonu?” – Włóż do balonów małe przedmioty (np. kawałki papieru, pompony, confetti w różnym kształcie, figurki). Po przebicciu pytaj: „Co to jest? Jak to się tam znalazło?”.
7. Rzut do celu korkiem od butelki – narysuj cele na kartce lub ustaw kubki, a dziecko celuje do nich korkiem.
8. Składanie papierowych samolotów – pokaż dziecku, jak zrobić samolot, a potem zorganizuj zawody w rzucaniu.

9. Układanie domino, tak, by potem jednym pchnięciem palca uruchomić lawinę.
10. Układanie domków z karty do gry,
11. Zabawa w „dźwięki wokół nas” – dziecko ma zamknięte oczy i zgaduje, jakie dźwięki wydajesz (np. stuknięcie łyżką, szeleszczenie papieru).
12. Zgadnij, co powiem” – Zaczynij zdanie, które dziecko zna, ale zmień ostatnie słowo. Pytaj: „Czy tak to było?”.
13. „Kto to powiedział?” – Udawaj różne głosy, chowając się za przedmiotami, i pytaj: „Kto to mówi?” (najlepiej jest mieć ilustrację, pani, pana, dziecka, czy innej postaci),
14. Zabawa w równowagę – dziecko ustawia drewniane łyżki na krawędziach stołu, próbując utrzymać równowagę.

Każda z tych zabaw wymaga przygotowania przestrzeni i organizacji – pamiętaj, by działać w uporządkowanym otoczeniu i dostosować aktywność do możliwości dziecka. Buduj uwagę stopniowo, zaczynając od prostych zadań, a potem wprowadzaj elementy zaskoczenia i trudniejsze wyzwania. Ważne, by dziecko czuło się wspierane, a nie przytłoczone.